

National Security Fire Insurance Company

of Omaha, Nebraska

Blahopřeje "Pokroku Západu" u příležitosti doplnění pul stoleté pouti

Současně upozorňujeme vás na finanční zprávu naší společnosti, vypracovanou při ukončení svého 5. výročí, jež ukazuje progressivnost přední proti požáru pojišťující společnosti na středozápadě.

Výkaz 30. června 1920

AKTIVA		POVINNOSTI	
Hotovost v úřadovně a na bankách	\$131,570.66	Nevyzískaná premiová záloha	\$145,564.32
Markyče na nemovitý majetek	176,746.00	Záloha na neodhadnuté ztráty	3,518.11
Bondy	80,250.00	Veškeré jiné povinnosti	1,500.00
Municipální warranty	82,765.88	Záloha na daně	2,046.27
Pohledávky od agentů	38,338.61	Hotový kapitál	\$250,000.00
Narostlý úrok	16,894.46	Přebytek	131,419.45
Splatné účty	6,117.79	Přebytek pro držitele pojistek	381,419.45
Pohledávky za znovu pojištění na vyplacené ztráty	314.75	Povinnosti	\$534,048.15
Jiná aktiva	1,050.00		
Priznaná aktiva	\$534,048.15		

AGENTI VŠUDE!

Učíte to svoji záležitosti, pojistiti svůj majetek u: **National Security Fire Insurance Company**
1406 FARNAM ST. OMAHA, NEBR.

počal vydávati noviny pod názvem "Publick Occurrences both Foreign and Domestic." Časopis tento byl však potlačen. "Boston News Letter" následoval v roce 1704, avšak i existence tohoto časopisu byla krátká.

Nejstarším časopisem v zemi je dnes "New Hampshire Gazette," založený v roce 1756. První časopisy ve Spojených Státech přinášely jenom stručné zprávy o denních událostech a o různých běžných otázkách vyslovovaly se v nich toliko uznávané autority. Zajímavé je, že první americké časopisy značně kritisovaly vládu, tehdyž ovšem anglickou. "New Hampshire Gazette" je dobrou známým příkladem takových rebelských žurnálů, které narušily o vadách vlády anglické zcela bezohledně.

V prvním roce revoluce počalo vycházeti v Philadelphii osm časopisů. V době, kdy ústava vošla v platnost a osvoboda tisku byla zajištěna, což bylo v roce 1789, bylo tištěno každého týdne různých časopisů 76,438 výtisků. Po zřízení vlády Spojených Států časopisy rychle byly jenom maličké a pojednaly hlavně o politických a patriotických předmětech, ale po úspěšné revoluci válce jejich objem se zvětšil. Časopisy tyto v té době přinášely, jenom časem články redakční, avšak tyto psány bývaly muži zvučného jména, jako byl Madison, Hamilton, Jefferson anebo Washington. Od těchto prvních, amerických časopisů k velkému nuznějším metropolitním žurnálům je ovšem velký krok.

Dnes americký časopis v oboru zpravodajském patří k nejlepším na světě. Literární nestoj ovšem tak vysoko jako většina listů v evropských kapitolech, ale to možno si vysvětliti velkým počtem měsíčních sborníků, které výhradně přinášejí belletrii, cestopisné práce a ovšem i články z oborů věd, politiky a národohospodářství. Americký čtenář není navyklým u svého časopisu strávití takovou dobu jako čtenář evropský. Nemá by trpělivosti přelouskati

si feuilleton anebo literární úvahu. Jemu jedná se hlavně o to, aby rychle byl informován o denních událostech a běžných otázkách a této potřebě americký časopis moderní plně vyhovuje. Čtenářům navyklým na evropské časopisy, které literaturu, umění, politickým a národohospodářským vědám věnovali velkou pozornost a denní úmlosti odhývaly jenom malými zmínkami, se ovšem americký časopis nelíbí. Avšak americký časopis vyvíjel se tak, jak potřeba vyžadovala a nepohybné je takovým, jakým si jej valná část čtenářů přeje.

Nesl tomu dávno, co korunní princ rumunský při návštěvě Spojených Států vyslovil značně nepřívětivý soud o amerických novinách. Prohlásil, že americké časopisy nejsou dosti vážné. Východní americké časopisy považuje za seriosnější nežli západní a proto o východních časopisech vyslovil se příznivěji. Naznačil, že evropský tisk je mnohem seriosnější nežli nejseriosnější část amerického tisku. Uvedl také případ malé seriosnosti amerického tisku, když nalezl se na západě, přední žurnál v denních zprávách věnovaly pětkráté tolik místa zprávě o úmrtí proslulého hráče míče nežli porážce Rusů v Polsku.

Korunní princ však nechápe a nerajského lidu. Jednalo se o úmrtí Bay Chapmana, který zemřel po zranění při hře, neboť prudec udeřen byl míčem jiným hráčem. Průměrný americký čtenář málo zajímá se o otázky evropské, za to však je silně interesován ve sportu a ve všem, co s ním souvisí. O proslulé hráče míče zajímá se průměrný Američan daleko více nežli o evropskou politiku a at už se na to rumunský princ díval jakkoliv, pro něho zpráva o úmrtí proslulého hráče měla větší důležitost nežli podrobnosti evropských tabanů, o které se pomalu zajímají již jenom přistěhovaleci. Americký čtenář přehlédne jenom hlavníčky zpráv o vývoji událostí evropských, ale za to důkladně přečte si stránku sportovní.

Prvním českoamerickým časopisem byl "Slowan Americkanský," jehož první číslo vyšlo 1. ledna r. 1860 v Racine, Wis. I

kolébky tohoto prvního časopisu stáli František Koffek a J. Bárta Letovský. Jméno časopisu navrhl J. Bárta Letovský, který od 25. čísla ujal se redakce, přestěhoval se z Lowy do Racina. Oba byli rodáci z Letovic na Moravě. První naši novináři českoameričtí zažili více strasti nežli slasti, avšak překonávali statečně všechny svízele, útrapy a těžkosti, kterých bylo na počátku jejich novinářské dráhy velmi mnoho. Český časopis v Americe měl trnitou pouť a historie o počátek českého novinářství v Americe čte se opravdu jako zajímavý román.

Druhým českoamerickým časopisem byly "Národní Noviny," jejich první číslo vyšlo dne 21. ledna roku 1860 v St. Louisu. Třetím časopisem byla "Slavie", která vznikla spojením "Slowana Americkanského" a "Národních Novinami." První číslo "Slavie" vyšlo dne 30. října roku 1861. Jako zakladatelé byli uvedeni: Fr. Koffek, Jan Bárta Letovský a Fr. Mrázek. Čtvrtým časopisem byly "Zvony," měsíčník, který vycházel nákladem "Slavie" v Racine. Pátým byl "Pozor," jehož první číslo vyšlo v St. Louisu dne 17. října roku 1863.

"Pokrok Západu," jehož první číslo vyšlo dne 1. srpna roku 1871 v Omaze, Neb., byl patnáctým v pořadí prvních českoamer. časopisů. Některé ovšem zanikly, poněvadž pro malou podporu udržeti se nemohly a jejich vydavatelé a redaktori přešli k jiným listům anebo nalezli si zaměstnání výnosnější. V červnu roku 1872 vycházel v Omaze, Neb., šestý časopis "Přehled," který vycházel nákladem "Slavie" v Racine. Pátým byl "Pozor," jehož první číslo vyšlo v St. Louisu dne 17. října roku 1863.

dině svých zakladatelů, Bárta Letovských, a "Pokrok Západu."

Kapitulu o novinářích učiníme co nejstručněji. Časopisy jenom pomalu nabývaly pudy mezi širokými vrstvami lidovými. Lidové řešení, že někdo "lže jako když tiskne," naznačuje, jak se často lid díval na novináře. Postavení novináře bylo zřídka závidění hodným. A přece, za jak mnoho vděčí celí národové novinářům a novinám.

Můžeme-li o českém novinářství, vždy na myslí zatanou nám jména Kramerius, Havlíček, Sladkovský a jiní, kteří v prvních časopisech českých s tak obdivuhodným nadšením a s takovou houževnatostí obhajovali práva národa českého. Tragedie Havlíčkova vrhá světlo na život novináře českého v dobách největšího útisku vídeňské vlády. Havlíček byl mužem v pravém anyslu slova. Zanechal však za sebou takové světlé stopy, že vždy na něho bude vzpomínáno jako na největšího a nejstatečnějšího novináře českého.

Pastavení novináře českoamerického od samotných počátků bylo málo radostné. Bylo nutno zápasiti netoliko s hmotnou bídou, nýbrž i s nepochopením. Žádný z těch prvních českých novinářů amerických na různých ústláno neměl a žádný z nich také nezbohatl. Opouštěli tento svět většinou všíhni jako chudí lidé a po čase zapomnělo se i na jejich obdivuhodnou obětavou práci, kterou tak značně prospěli českoamerické větví.

V české Americe opravdu lehe se zapomíná. A přece měli jsme v řadě svých žurnalistů duchy pozoruhodných, kteří ve vlasti získali by si jisté svou činností jméno trvalé. Jmenujeme namátkou jenom Bartoše Bittnera, jednoho z nejlepších českoamerických žurnalistů, který napsal celou řadu prací pozoruhodných, které nezaslouží, aby upadly v zapomenutí. A přece, nemáme do dnešního dne výboru z jeho spisů, ačkoliv čas od času se vyskytují zprávy, že takový výbor vydán bude.

Mnohé upadlo by v zapomenutí a za to, že v zapomenutí dosud nepochadlo, vděčíme kronikáři českoamerického tisku, Tomáši Čap-

kovi, který s pilí opravdu obdivuhodnou po řadu let shromažďoval a dosud shromažďuje dokumenty o českoamerickém novinářství. Ve své práci, "Padesát let českého tisku v Americe," předložil před časem zajímavý přehled činnosti českého amerického tisku a tak pro paměť budoucím zachoval historii českoamerického novinářství.

Z HISTORIE OMAHY.

OMAHA, zvaná "branou západu," je poměrně mladým městem. Základ Omahy položen byl takřka ještě za paměti nynější generace. Je tomu teprve něco přes šedesát šest let, co rozměna byla pustá prerie na pravém břehu řeky Missouru proti přívozu z Iowy v vesničky Council Bluffs, na stavební místa vládní zeměměřičem C. H. Dawsonem. Dawnns počal rozměnovati půdu dne 23. května 1854. Tehdy vyjímaje nějaké rybářské chýže nebylo na místě, na kterém dnes se rozkládá skoro čtvrtmilionové město, zcela ničeho. Byl to obdivuhodný vzrůst, ale nebylo v něm zcela nic umělého. Jednalo se o vzrůst zdravý a trvalý.

Prvními bělochy, kteří dostali se na místo, kde nyní stojí město Omaha, byli účastníci výpravy Lewis a Clarkovy, jež vydal se na cestu ze St. Louis k pobřeží Pacifiku. Výprava tato se zde utábořila na noc a následujícího rána pak táhla dále. Prvním bělochem, který se v těchto místech usadil, byl J. B. Royce, který v roce 1825 zřídil si tu indiánskou obchodní stanicí. Nežutal tu však příliš dlouho. Za krátko přestěhoval svou činnost do jiných míst.

V roce 1844 přitáhla do těchto končin družina z Nauvoo, Ill., jež tu setrvala asi tři roky. Ani tato družina nezřídila tu obydlí trvalých, nýbrž jenom prozatímní, neboť od samotného počátku měla v úmyslu pokračovati v cestě na západ. Po odchodu Mormonů do Utahu zůstaly prerie neopuštěny až do roku 1853. Mnohým lidem zamlouvalo se místo proti přívozu a vesničky Council

Bluffs, jež byla terminálem do-stavníkové linie, vedoucí přes stát Iowu. William D. Brown a A. D. Jones od slov přešli ke skutkům a pokusili se založiti osadu. V měsíci červnu r. 1854 učiněna byla smlouva s Indiány a získány pozemky, potřebné k založení města. Přípravy k založení osady trvaly po delší dobu. Se stavbou nové osady započato bylo vlastně až v roce 1859.

Může však býti zcela po právu řečeno, že Omaha založena byla v roce 1854, neboť v tomto roce bylo malé město vyměřeno na břehu řeky a na stránkách nad ním a dáno mu jméno Omaha, podle indiánského kmene tu kdysi usazeného stejného jména. Jméno toto v indiánském jazyku značí "lidé, nahoru proti řece." V roce 1854 byla zorganizována také Nebraska jako území.

První teritoriální legislatura sešla se na rozkaz guvernéra Cummingse v Omaze, ačkoliv Nebraska City tehdyž bylo osadou větší a mohlo si činiti na hlavní město území oprávněné nároky. Dne 2. února roku 1857 přijala legislatura výsadní listinu pro město Omahu a na jejím základě zvolen byl Jesse Lowe prvním starostou města, jež mělo tehdy asi 1,000 obyvatel. Počet obyvatelstva však dosti rychle vzrůstal, neboť v roce 1860 napočítáno bylo v Omaze již 1861 obyvatel. Počáteční vzrůst Omahy se však nedá srovnati se vzrůstem pozdějším, poněvadž finanční krize, kterou tehdy Spojené Státy prožívaly, rychlejší vzrůst města činila nemožným.

Skutečný vzrůst Omahy datuje se až od roku 1865, kdy položena byla první železniční kolej na západ od řeky Missouru drahou Union Pacific, která zvolila si Omahu za terminál. V roce 1870 napočítáno bylo v Omaze již 16,083 obyvatel. Zdá se téměř neuvěřitelné, že za pouhých padesát let, jež uplynula od označeného roku, Omaha vzrostla na veliké město a stala se obchodním střediskem celého bohatého státu Nebraska. Od roku 1870 však vzrůst Omahy byl velice rychlý a trvalý.